

FAKTA:

Fyrsta kappriðing í Føroyum var á Ólavsøku í 1921. Kappast var í nøkur ár á Sundsvegnum, men í 1928 flutti menn kappingina út á Velbastaðvegin. Føroya Ríðingarfelag varð stovnað í 1943, og var endamálið millum annað at fyriskipa hesar kappriðingar. Felagið gjørdi í 1970 stásiliga nýggja ríðibreyt uppi í Marknagili. Ólavsøkuskúrúðgongan byrjaði í 1941, tað vóru reiðfólk, ið skipaðu fyri, og hetta árið gingu skotskir sekkjapípublásarar á odda. Skúrúðgongan fór av Vaglinum út á Velbastaðvegin har ríðið vaðr kapp. Seinni bleiv hetta afturvendandi tiltak, har øll ítróttarfolk luttaka, og hetta fer nú fram Ólavsøkuaftan, tá Ólavsøkan verður sett.

Kappriðingin hjá Føroya Ríðingarfelag er Ólavsøkudag kl. 14.00.

- Kappriðing á Ólavsøku hevur nærum verið í 100 ár. Byrjað var við kappriðing í 1921. Byrjaða varð við Sundsvegin, síðani við Velbastaðvegin og so hevur kappriðingin verið við Marknagil, og er har enn, sigur Brandur í Dali.

Samanhald millum reiðfólk

Ofta verður tikið til av uttanfyristandandi, at millum reiðfólk tykist gott samanhald at vera, og Brandur í Dali er ikki ósamdur.

- Reiðfólk hava gott samanhald. Tað er sum ein stór familja. Upp

á gott og ilt. Sum í einari stórari familju, so verður kjakast, og tað kann ofta verða tikið harðliga til, hart og kontant, men so er eisini liðugt, og eingin fer firtin til hús, sigur Brandur í Dali.

- Sum heild er sera gott samanhald

millum fólk í Føroyum, sum eiga ross, metir Brandur í Dali.

- Tað kemur meira enn so fyri, at fólk spyrja, um tað ikki er strævið at hava ross. Tá plagi eg at siga, at hetta er ein lívsstíllur, og kennist tað

strævið, so er tíð at selja rossini og finna sær okkurt annað at nýta tíðina til, sigur Brandur í Dali, og leggur afturat, at tey har í húsinum hava fimm ross.